

**Cassa nazionale di previdenza ed assistenza a favore degli avvocati e
procuratori
vastaan
Euroopan unionin neuvosto**

Kumoamiskanne — ETY:n perustamissopimuksen 104 a artiklassa tarkoitetun erityisoikeuksia koskevan kiellon soveltamiseksi tarvittavien määritelmien täsmentämisestä annettu neuvoston asetus N:o 3604/93 — Kanteen tutkimatta jättäminen

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen (kolmas jaosto) 11 päivänä
tammikuuta 1995 antama määräys II - 3

Määräyksen tiivistelmä

Kumoamiskanne — Luonnolliset tai oikeushenkilöt — Luonnollisia ja oikeushenkilöitä suoraan ja erikseen koskevat säädökset — Perustamissopimuksen 104 a artiklan kiellon soveltamiseksi tarvittavien määritelmien, erityisesti rahoituslaitokset-käsitteen, täsmentämisestä annettu asetus (EY:n perustamissopimuksen 104 a artikla, 173 artiklan neljäs kohta ja 189 artikla; neuvoston asetus N:o 3604/93, 4 artiklan 2 kohdan viimeinen alakohta)

Jäsenvaltion pakollista vakuutus- ja avustuskassajärjestelmää hoitavan julkisen yrityksen nostama kumoamiskanne perustamissopimuksen 104 a artiklan viranomaisten erityisoikeuksia rahoituslaitoksissa koskevan kiellon soveltamiseksi tarvittavien määritelmien täsmentämisestä annetun neuvoston asetuksen N:o 3604/93 kumoamiseksi, jonka 4 artiklan 2 kohdan viimeisen alakohdan mukaan "rahoituslaitoksia" eivät ole "julkisen alan" toimielimet, on jätettävä tutkimatta.

Toisaalta nyt esillä olevan asetuksen voidaan katsoa olevan velvoittava säädös sen sisällön ja soveltamisalan vuoksi, eikä se siten ole perustamissopimuksen 189 artiklan tarkoittama päätös. Tämän toteamiseksi riittää ensiksikin asetuksen yleisellä ja abstraktilla tasolla laadittujen määritelmien tarkastelu, jolloin voidaan havaita, että ne tuottavat oikeusseuraamuksia vastaavasti yleisellä ja abstraktilla tavalla määritellyille yrityksille ja toimielimille; toiseksi on huomattava, että säädös, joka soveltuu sen päämäärät huomiioon ottaen määritelyihin oikeus- ja tosiasia-

tilanteisiin ei menetä velvoittavuuttaan, vaikka säädöksen soveltamisalan yhteisöt olisivat tunnistettavissa säännöksen antamishetkellä.

Toisaalta taas asetuksen ei voi katsoa soveltuvan suoraan kantajaan, sillä vaikka kantaja joutuukin luovuttamaan osan varannostaan valtionkassaan, ei sen oikeudellinen asema muutu tietyn tosiasiallisen tilanteen seurauksena verrattuna muihin ja tee siitä päätöksen vastaanottajaan rinnastettavissa olevaa, koska kantaja on samassa asemassa niiden muiden toimielinten ja ei-rahoituslaitosten kanssa, jotka eivät voi turvautua perustamissopimuksen 104 a artiklan 1 kohdan erityisoikeuksien kieltoon valtion suorittamia, sen varoista tapahtuvia pidätyksiä vastaan, ja joille jäsenvaltion voimassaoleva tai vastainen lainsäädäntö takaa tai voisi taata erityisoikeuden.